

Vore menigheds-skoler.

Efter prof. D. E. Brandt.

„Vi undervurderer ikke den store indsats, som religions-skolen har gjort i vor kirkes udvikling. Vi takker Gud for den uvurderlige hjælp, som den har ydet familien i barneopdragelsen, og ikke mindst for det vakre eksempel paa selvopofrelse og utrættelig nidkjærhed for kirkens vel, som under arbeidet for og i den er givet af saa mange præster, og ikke mindst af de mange tro lærere. Lad os selvfølgelig ikke nogensteds tænke paa at nedlægge den, førend vi kan sætte noget bedre i dens sted, men saa længe gjøre alt muligt for at hævde den.

Der trænges imidlertid unægtelig en bedre hjælpeanstalt i opdragelsens gerning end religions-skolen, en anstalt, som mere fyldestgjør de krav, som vort grundsted (1 Mos. 18, 19) stiller til familien og menigheden. Der kræves en skole, hvor man ikke blot et halvt dusin uger eller et par maaneder om aaret byder børnene bevare Herrens vei, men gennem hele skoletiden. Apostelen Paulus har tydelig fremstillet meningen af dette ord til Abraham, naar han i Esel. 6 byder forældre „opføde sine børn i tugt og Herrens formaning“. Den opdragelse forældre ifølge dette stylder sine børn, er en, hvori Herren er den, som helt igennem tugter og formaner børnene. Skal nu kirken udfylde og fortsætte forældrenes virksomhed paa dette omraade, saa kan den tilfulde gjøre dette blot gennem anstalter, hvori Herrens sind og Herrens ord faar raade i undervisning og disciplin.

En saadan anstalt har vi i menigheds-skolen. Den stiller sig fra religions-skolens deri, at den fører for undervisningen ogsaa i publicistoiens verdslige sag, og saaledes opdrager barnet for dets jordiske kald. Paa den anden side er den himmelvidt faarkjellig fra publicistoiens. Den tager

det kristne barns opdragelse og lægger den i menighedens hænder, hvor den hører hjemme. Dernæst gjør den sjælens opdragelse for det himmelske kald til sin fornemste opgave. Og derfor lader den endelig fremfor alt Herrens sind og ord forestaa hele skolegjerningen, præge undervisningen ikke bare i religion, men ogsaa i de verdslige sag, og bestemme al disciplin og tugt.

Oprettelsen af menigheds-skoler.

Det er oprettelsen af saadanne skoler, vi har sat som vort maal i skole-sagen. Og vor første grund er den, at alene disse skoler fyldestgjør de grundfættninger, som Guds ord har nedlagt for barneopdragelsen og for familiens og menighedens samvirke i denne gerning.

Vor anden grund er, at der for flere af de kirkelige blomstrings-tiders vedkommende kan paavises, at saadanne skoler er blevne oprettede og har virket til uberegnelig velsignelse. Om ikke netop i disse tider egne skolebygninger er blevne opførte o. l., saa har der dog været dette velsignede samvirke mellem familien og kirken for at smelte børnenes religiøse og borgerlige opdragelse sammen i et, som udgjør menigheds-skolens egentlige væsen. — — — Vi har ikke her tid til at forfølge menigheds-skolens historie ned igennem tiden. Det er imidlertid en kjendsgerning, at dens forfald altid medfører kirkens og det kristelige hjem. Over gang saa Herren lader en kraftig vækker-røst lyde, vokser det nye kirkelige liv sig blot der sterkt, hvor prædika-skolen faar støtte i den kristelige skole. Da saaledes skolen trods Karl den stores anstrengelser altid flere steder gik ind, kom middelalderens mørke og antikristens overmagt i kristen-heden. Hvorved blev saa reformatio-nen gjenopstillet? Ved kristelige skoler. Hvorved blev dens seiersgang faa- set? Ved Jesuiternes kirkeskoler. Hvor-

for kaldes vel Mühlenberg, og det med rette, den amerikansk-lutheriske kirkes fader? Der var jo mange og dygtige lutheriske præster her før hans tid. Ja, men Mühlenberg grundlagde menigheds-skoler og derved et samfund, som staar til denne dag, medens de lutheriske samfund, som blev stiftede hertilands før hans tid, for længe siden er gaaet tilgrunde. Og for blot at nævne et eksempel, saa har vi i — Misjournsynoden en borg for, at ogsaa vi ikke kan sætte noget bedre maal for vort arbejde i skole-sagen end oprettelse af menigheds-skoler. Ikke blot Guds ord i den hellige skrift nøder os saaledes til at opstille dette maal, men ogsaa dette skriftord omfat i kirkens gerning.

De højere menigheds-skoler.

Og hertil kommer saa en tredje betydningfuld omstændighed, den, at vi allerede delvis har naaet maalet. Ved at opgive dette maal, vilde vi faktisk fornægte og vække noget af det bedste og stærkeste arbejde, som vor kirke har nedlagt i dette land. Vi sigter her ikke nærmest til vore saa menigheds-skoler, i hvilke Gud af naade har givet os et dyrebart pant paa, at et oprigtigt og ihærdigt arbejde for at naa maalet ikke skal blive forgjæves. Nei, det er vore akademier og fremfor alt vort kjære Luther-College, som her appellerer til sine fædres og børns samvittigheder. Hvad andet er disse anstalter end højere menigheds-skoler? De repræsenterer jo ogsaa kirkens og familiens samvirke i opdragelsens gerning og er fødte ud af trangten til opdragelsesanstalter, hvor Guds ord kan præge de unges hele undervisning og tugt. Vi har i disse institutioner opført vægge og tag for vort kirkelige skolevæsen. Kan vi da undlade at give det menigheds-skolens sølde grundvold? Hvor uretfærdigt vilde vi da ikke handle! Der er jo altid mange flere børn under end over 14 aar, og i menigheds-skolen kan vi naa

alle skolepligtige børn, i akademi og college kun faa. Men fremfor alt, hvor samvittighedsløst uvisselig vilde ikke en saadan forfømmelse være! Vi vilde gaa stik imod den erfarings-sandhed, at barnets sedelige og religiøse grundretning i regelen bestemmes længe før den alder, hvori det begynder paa højere skoler. Sin katolske barnekjender sagde endog: „Giv mig barnet indtil dets tiende aar, saa kan det derefter overlades til hvem-som-helst“. Og den bekjendte amerikanske forfatter, J. G. Holland, erklærer: „De sjæle, man kan vinde for kristen-dommen ved ret skolearbejde blandt børnene, er i forhold til dem, man kan vinde ved omvendelsesforsøg blandt voksne, som tusen mod en.“

Lad os dog ikke ved vor praksis i skole-sagen udjætte os for hin Jesuits bidende spot: „I protestanter lader efter daaben djævelen atter komme ind i barnet og raade der, indtil det er voksent; da gjør I store anstrengelser for at faa ham ud og Gud ind igjen, men naturligvis som østest forgjæves. Vi bevarer ved vore kirkeskoler barnet for Gud indtil overgangsalderen; og derefter er djævelens bestræbelser østest forgjæves.“

I betragtning af de store vanskeligheder, som vore højskoler allerede nu har at kjæmpe med paa grund af saa mange elever mangler paa kjendtlab og kjærlighed til Guds ord, skal der ikke et meget skarpt profetisk blik til for at drage den slutning: Jaar vi ikke snart menigheds-skoler for vore børn, saa vil vore højskoler ikke meget længe bestaa, ialtsald ikke som højere menigheds-skoler, med det formaal, deres grundlæggere satte for dem. — — —

Dr. Walthers.

Tilslut to vigtige udtalelser af Dr. Walthers: „Maatte Gud bevare for vor lutheriske kirke dens klerodie, menigheds-skoler! Thi i sandhed afhænger menneskelig tæft fremfor alt deraf vor kirkes fremtid i Amerika. Uge-

kom alle kirkefællesskaber i Amerika fra den stund af, da de lod staten sørge for sine børns undervisning, har arbejdet paa sin egen opløsning, saaledes er og bliver forsat omhyggelig opsynet af vore menighedsfolk, efter det offentlige prædikeembede, hovedbestyrelsen for vor bestaaen og velst. — Saaledes vil da lutheriske præster, menigheder og synoder engang for svare det for Gud, at de enten af gjerrighed og det jordiske sind, som blot ser paa fordel i forretning, eller af træghed og religiøs lunkenhed endnu ikke vaagner op til hver for at oprette og opholde kristelige skoler, disse seminarier for fremtidens kirke?"

Med.

Menighedsstolen i Decorah.

I Decorah menighedsstole har der altid været dem, som har haft aabent blik for menighedsstolens betydning.

For mange aar tilbage havde man en saadan, men den maatte nedlægges. Man søgte da at klare sig med religionsstole om sommeren, mens Luther-Colleges lærere, som alle hører til menigheden, indrettede en privatstole med en lærer; den havde en 12 til 15 børn. En af vanskelighederne med at have fælles menighedsstole er den, at Luther-College ligger saavidt langt fra kirken, at det ikke saa let lader sig gjøre at sende smaa børn, som bor i nærheden af Colleet, til skolen i kirken.

Omtrent 8 aar siden, da man ikke længere fandt sig tilfreds med blot at have religionsstole om sommeren for sterken af menighedens børn, gjorde man forsig paa at stalle istedenfor den en stole som skulde vare 7 maanedes om aaret. Der skulde holdes 4 maaneders stole om høsten og 3 om vaaren. Den havde en lærer og var bestemt for mindre børn. Tanken var at børnenes første stole og undervisning skulde stilles af menigheden og i en stole, hvor Guds ord var hovedsag. Det viste sig snart, at der var vanskeligheder forbundne med denne ordning af skolefagen. Ikke alle familier sendte sine børn til skolen og endelig mindre børn som ikke var smaa, og det var ikke let at negte nogen adgang. Saaledes blev der børn af alle aldre, og det blev umuligt for en lærer at gjøre godt arbejde. Man havde man den erfaring, at mange af børnene gik til den offentlige skole i vinter og sommer, de to vintermaanedes, da der ikke holdes stole i kir-

ken; naar saa vaaren kom, forblev en del, hvor de var. Omtrent 25 børn besøgte gennemsnitlig denne skole.

Imidlertid var samvittighederne rundt om i fællesskabet blevne mere vaagne for den sandhed, at det eneste rette og tilfredsstillende var at have menighedsstole fuldt ud. Det som taltes og skreves herom havde sin indflydelse paa sindene her i menigheden. Der spurgtes: hvorfor kan vi ikke atter saa menighedsstole? Har vi ikke evne eller mangler vi hjærlighed til sagen?

De lærere ved Luther-College, som havde børn i skole, erklærede, at de vilde nedlægge privatstolen og sende sine børn til skole i kirken, hvis menigheden gik iver og oprettede en menighedsstole. Sagen kom op til behandling i menighedsnæbde i januar 1902 og det blev besluttet forbigaaende at holde en saadan skole gennem de 3 vaarmaanedes. Den skulde have to lærere, være „grades“, og undervisning skulde gives i de verdslige sprog, som svarede til den, børn fik i de offentlige skoler i de 6 første „grades“; desforuden skulde der undervises i norsk og religion.

Det gik over forventning godt. En 70 børn blev indskrevne og udgiften blev dækket. Denne skole har man fortsat med. Den holdes samme tid paa dagen og samme antal maanedes om aaret som den offentlige skole.

Sistrene Helga og Julia Berg har hele tiden været lærere. De er begge graduenter fra Lutheran Normal School og er meget dygtige lærere. En del assistance har de haft af Mrs. Torstein. Aaret har der været 31 børn indskrevne. Vi har maattet tilføje os en tredje lærer og har faaet en saadan i den erfarne stalemænd T. L. Høgebold. Han underviser i religion og norsk.

Det nødvendige til skolens drift klares tilveie ved subscription. Blot et aar har subscriptionen ikke strukket til. At skolen gjør godt arbejde sees deraf, at de som har gennemgaaet den og senere har gaaet til den offentlige skole, har ikke staaet tilbage i sine „grades“, tildels har de haaret kommet længere frem end deres „grades“ i menighedsstolen gjorde krav paa.

I snart arbejde har menighedsstolen har vi søgt at undgaa at stalle nogen unødige. Vi har anerkendt den offentlige skole som en for staten god og nødvendig institution, som vi og

saa gjerne vil være med at støtte. Vi driver søndagsskole som før, og vanskeligheder den ikke. Den ekstra og nok saa store byrde, som menighedsstolen fører med sig, bæres af dem, som har erkendelse af dens nødvendighed.

Saaledes har det, takket være Gud, lykkedes saavidt. Gud hjælpe fremdeles!

J. B. Torstein.

Menighedsstolen i Bor frelserer menighed, Chicago, Ill.

Oplysninger angaaende denne skole blev samlede af en dertil valgt komite, bestaaende af Ole Larson, P. C. Staaden og Peter Peterson, og tilsendt redaktionen. De er som følger:

I 1864 eller 1865 begyndte menigheden en dagsskole med en teolog ved navn Johnson som lærer. Et skolehus blev bygget. Efter Johnson blev en Gaaland, en mand med højskoleuddannelse, lærer med kandidat Zulson som hjælplærer. De kommende aar var følgende lærere ved denne skole: Olsen fra Tromsø seminar, Norge, L. Thoen og Hanson. De havde alle et par lærerinder, som medhjælpere ved skolen.

Da kirken blev bygget, flyttede skolen ind i dens basement, og børnenes antal forøgedes hurtigt. De følgende aar varierede elevantalet ved skolen fra 80 til 120. Forældre betalte i almindelighed 25c. for hvert barn. De fattige inden menigheden fik dog sende sine børn frit.

Denne skole holdtes gaaende med en beskjæmning af mange hundrede daler aarlig. Men da menigheden under naadvalgsstriden mistede en hel del af sine medlemmer og den desuden var i stor gjæld, mangtede den ikke længere at drive denne skole, men saa sig nødsaget til med dyb sorg at nedlægge den.

Menighedsstolen i Bode, Java.

Følgende oplysninger om denne skole er indsendt ved posten J. E. Jørgensen. Ved Guds naadige hjælp lykkedes det os sidste høst den 1de september at sætte igang en menighedsstole. Første dag kom 85 børn, og siden voksede tallet, saa det nu er omtrent 120. Efter min mening var vi lærdeles heldige med at saa lærere. Disse er menighedens skolelærere Chas. Jindahl, Mrs. Lena Luoma og Mrs. Clara Hennegaard. Disse arbejder med stor blyghed, trofast og det hele kristelige sjæl. Herren har ogsaa naadig bevaret den

fra sygdom, saa at de godt som ingen tid har mistet fra skolen. Det viste sig snart, at det blev lidt for meget arbejde for de 3 lærere, og derfor har siden 1ste oktober menighedens præst ydet lidt hjælp hver formiddag.

Dr. Jindahl underviser ubelukkende i religion og norsk og sang over hele skolen, mens de to lærerinder deler de engelske sprog mellem sig. Skolen baade begynder og slutter hver dag med andagt. Hvad religion angaar, anvendes omtrent en halv time om formiddagen og en halv time om eftermiddagen til gennemgaaelse af katetisme, bibelhistorie, forklaring og ny testament, efter som børnenes alder og fremfærd kræver det. Ogsaa de mange konfirmerede børn, som gaar paa vor skole maa være med at repetere sin barnelærdom, som jeg haaber til nogen velsignelse. De mindre børn øves ogsaa flittig i norsk indenadlæsning. De almindelige engelske skolefag læses, og vi har børn i alle grader fra 1ste til 9de.

Vi havde fra først af tænkt at begynde med kun 2 lærere og holde skolen kun 8 maanedes; men da Herren bødiede flere hjerter til større ofervillighed end vi havde ventet at haabe, kunde vi begynde med 3 lærere og bestemme skoleaaret til 9 maanedes, endstjænt det første aaret vilde koste adskilligt at sætte istand skoleværelser med det fornødne for saa mange børn. Vi har nu 4 skoleværelser i kirken basement. De har, efter min mening, vist sig baade saa sunde og bekvemme som i hvilket som helst skolehus.

Om velsignelsen af en saa mange børn i en menighed daglig er under Guds ords paavirkning, staaer det ikke til os at domme i dens fulde udstrækning; det kan Gud alene. Vi har dog Guds forfættelse om, at hans ord ikke skal vende tomt tilbage. Og jeg tror ikke, der behøves saa skarpt et blik til for at opdage velsignelsen ved en saadan skole. Jeg synes ialfald, at børnene har fuldt saa stor lyst til at lære Guds ord og høre det forklaret, som at lære nogen af deres andre lærere. De har ogsaa været stille og lydige, og det har ikke været vanskeligt at holde orden.

At vor skole skulde angribes af lægen og bagefterfølgende, er ikke mere end hvad vi har ventet. Baade i den daglige og i den helligdaglige „Skandinaviske“

ven" har en „abonnement" kaldt den en „videnheds skole", hvor børnene „ingen ting kunde og ingen ting lærte"; og forældrene formånes indtrængende til ikke at sende sine børn til en saadan skole. Og den prest, som havde arbejdet for en saadan skole, „burde ikke faa lov til at prædike blandt civiliserede folk". „Skandinaven" anser det maaske som en del af sit missionsarbejde blandt de norske kirkefolk at optage saadanne artikler. Men hvad os angaar, hører ogsaa dette med til Kristi korjes forsmædelse, og den vil vi bære med glæde. Tilslut beder vi, at Gud vil naadig bevare og velsigne denne og alle vore menigheds-skoler rundt om i vort samfund, og at han maa aabne sinene paa flere og flere af vore menigheder for nødvendigheden og velsignelsen af saadanne skoler.

Vor menigheds-skole i Med Wing, Minn.

Past. C. Stebm leverer følgende oplysninger:

Skolen begyndte den 8de september 1903 med 10 børn og menighedens prest som lærer. Skolen holdes 9 maaneder i aaret. Hele undervisningen drives i det engelske sprog. Denne skole træder istedenfor den offentlige skole, og der er jo undervisningen udelukkende i det engelske sprog. Der undervises i alle „common-skolens" fag, samt i katekismus, forklaring, bibelhistorie og salmesang. Her bruges for de almindelige skolefag de skolebøger, som Concordia Publ. House, St. Louis, Mo., har udarbejdet for menigheds-skolen. Bogis bibelhistorie og den nye forklaring bruges i religionstimerne. For de smaa bruges „Sunday-school Manual" nr. 1, by Prof. Th. Graebner. 16 børn blev indskrevne det første aar. Det andet skoleaar begyndtes 6te september 1904 med 19 børn. Ialt blev 32 børn indskrevne dette aar. Miss Elizabeth Clauson, graduate fra Med Wing Ladies' Seminary, blev ansat som hjælpelærer. Det tredje skoleaar begyndtes den 5te september 1905 med de samme lærere og 24 børn. Dette tal er nu steget til 37.

Det som har voldt os den største vanskelighed, er mangel paa tilstrækkelig lokale. Der vil blive raadet købt paa dette, naar den nye kirke bliver færdig. Dens basement skal indredes til skolelokale.

Menigheds-skolen i St. Paul, Minn.

Følgende oplysninger er indsendt ved past. S. T. Meque:

Skolen blev sat igang høsten 1901. Ved et menigheds-møde afholdt den 19de september blev det oplyst, at 15 børn foreløbig var indmeldte og at mrs. C. Berrum kunde faaes som lærerinde. En komite blev nedsat til at træffe videre arrangement. Paa et senere møde blev besluttet, at skolen sættes igang fra den 14de oktober. Lærerindens løn sættes til \$30 pr. maaned.

Skolen holdtes det første aar i otte maaneder med et gennemsnits besøg af 27 børn. Paa menigheds-møde den 7de juli 1902 blev besluttet, at menigheds-skolen bliver en fast ordning i menigheden og underskattes af samme, og at familier, som ikke tilhører menigheden, betaler pr. maaned 75 cts. for et barn, \$1.13 for to og \$1.50 for tre.

For det næste skoleaar 1902-1903 blev mrs. Berrum gjenvalgt til lærerinde med en løn af \$35.00 pr. maaned.

Gennemsnitsbesøget for dette aar var 39. Skolen holdtes fra 9de september til 17de juni.

For det følgende skoleaar 1903-1904 blev M. C. Berg valgt til lærer. Det blev besluttet, at han skulde overtage flokposten og faa de dermed forbundne indtægter ved siden af sin løn som lærer. Paa menigheds-møde den 5te januar 1904 blev der oprettet en særskildt kasse for skolen, og en skolekomite paa fem blev valgt, som skulde vælge sin egen kasserer og have fuld myndighed angaaende skolen.

Paa vaarkanten blev lærer Berg pludselig syg og maatte afbryde sin virksomhed, miss Jennie Nelson blev ansat i hans sted, og forsatte til skoleaarets udgang. Dette skoleaar varede fra 7de september til 10de juni. Gennemsnitsbesøget var 22.

Saaledes havde menigheds-skolen gennemlevet tre aar; men, desværre, dermed blev det. Sommeren 1904 blev der talt adskilligt om at nedlægge den. Dette blev da endelig besluttet paa menigheds-møde den 7de august 1904. Af hvilke grunde dette sked blev taget fremgaar af den da vedtagne henstilling, som lyder saaledes: „Da der ikke synes at være anledning til håbet om at for menigheds-skolens børn paa skolen eller de nødvendige pengemidler til skolens drift, saa

skulde skolekomiteen sig at henstille til menigheden at udjatte menigheds-skolen indtil videre."

(Fortsættes paa side 4.)

Pacific Distrikts Prester.

Haberger, D. H., Parkland, Wash.
Blåttan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.
Vorup, P.,
Cor. A og Pratt Sts.,ureka, Cal.
Wjerke, A. O., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
Carlsen, P. N. M.,
603-26. St., W. Oakland, Cal.
Dale, J. O.,
Elwana, Wash.
Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
Grönsberg, O., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.
Hagoes, O., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
Hustvedt, S. V.,
927-34. St., Oakland, Cal.
Hærstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
Helliison, O. C.,
Genesee, Idaho.
Holden, O. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
Larson, W. A.,
Livermore, Cal.
Neste, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.
Ordal, O. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Med 711, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.
Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
Skattebøl, O., Fern Hill, Wash.
Shub, S. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
Sörensen, S. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.
Stensrud, S. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, S. W.,
Stamwood, Wash.
White, H. O.,
Silverton, Ore.
Xavier, M. P.,
Parkland, Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Harvælte Hus ved det nye Landingssted for Emigranter. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor C. Petersen, Emigrantmissonær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne er ved Raad og Deed.

Holt, som kommer fra Vesten, tjener med Belt Line Street car lige til Øren.

Dr. Louis S. Schreuder

nerst Læge og Kirurg.

Kon. kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft., 7-8 Efter

Skonto:

219 PIKE ST., næ. 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498. 7235

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1 16

BILLIGT FARM

LAND

For oplysning skriv til

BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Skandinavisht Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow
House
Furnishing
Company.

Complete udvalg af

Møbler, ovne og træskev.

225-27-29 RIVERSIDE AVE.
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

"Pacific Herald."

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af preseterferenten for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besværes af pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Menighedsstolen.

"Pacific Herald" vil herved faa bevidne prof. A. Xavier, lærer ved vort skolelærer seminar i Sioux Falls, S. Dak., redaktør af Skoleblad, som udgives af Synodens lærerforening, sin hjertelige tak for de lærerige, vigtige indlæg i menighedsstolens sag, som sidste no. indeholder. Vi optrykker flere af dem i dette no.

Der er dem, som har sagt at "Synoden har talt skolefagen ihjel". Dette, vil vi dog faa sige, er, efter vor mening, ikke sandt. Saa sandt som man taler Guds ord om denne sag, saa kan man ikke tale den ihjel. Nei, vi tror fuldt og fast, at der har været talt og skrevet alt for lidet om menighedsstolen. Vi maa tale og skrive i Guds ords lys om menighedsstolen, indtil Guds ord faar indgang i hjerterne. Da vil menighedsstolen hos dem, som vækkes til ret erkendelse, blive støttet baade med bønner og gaver.

Men det gjælder denne sag som enhver anden sag, der vedrører Guds riges vækst, udbredelse og bevarelse paa jorden, vi faar arbejde for fagen paa den maade og med de midler Gud giver os i og ved sit ord.

For denne gang vil "Herald" udies med at optrykke en del fra "Skoleblad", hvor vi faar høre fra prestes og menigheder, der har faaet istand faadanne menighedsstoler.

Vi vil bede "Herald"s læsere om at læse disse indlæg og studere dem, og vi er vis paa, at menighedsstolen vil blive vigtigere og hjærere end nogen sinde før.

Menighedsstolen i South Omaha, Nebr.

(Past. H. Gudmundsen.)

(Fortsat fra side 3)

Der har i mange, lange aar været talt og skrevet i det uendelige om skolen, skolefagen, om mangelen ved de gudløse offentlige almueskoler og fordelene ved de skoler, hvor Jesus er "Alpha og Omega", begyndelsen og enden, hvor han er hovedhjørnestenen. Man kan næsten fristes til at lytte til de lidet trostelige ord, som fra tid til anden har faldt, som f. eks.: "Synoden har talt skolefagen ihjel." Men alligevel kan man allfor ofte træffe menighedslemmer af de gamle og rige menigheder, som ikke har det mindste kjendskab til forskjellen mellem menighedsstolen og de offentlige almueskoler. Der kan nok siges: Der tales for meget om denne sag, og — atter — der tales ikke nok om den. Hvorfor? Ja nu synes det vigtige spørgsmaal at være kommet til et enden — eller, nu er krisen. Naar man tænker paa de mange tusinde børn inden den norsk-lutheriske kirke i dette land, som ingen kristelig lærdom faar eller blot den knappe times søndagsskole (naar aabningen og slutningen af skolen ogsaa tager en tid, bliver der neppe mer end 40 minutter til undervisning) om søndagen, saa maa man sige: "Det er saamen daarlig bevendt med religionen, vi sit dog lære mere da vi var smaa," og dog mangler disse samme mennesker selv saa megen interesse og vilje.

Nu, som et eksempel for andre, saa skal jeg faa nævne lidt om den lille menighed jeg betjener i South Omaha, Nebr. Næst Gud, saa skyldes past. Geo. Hendriksen tak for at have begyndt den gode gerning her paa dette sted.

Skolen begyndte høsten 1902 med 10 børn, og det skoleaar holdtes 157 skoledage. 1903 ogsaa 10 børn med 164 skoledage. 1904 med 10 børn og 171 skoledage, og dette skoleaar har vi haft 18 børn og 175 skoledage. Lad os nu se lidt paa denne menighed.

Past. Geo. Hendriksen betjente denne menighed indtil sommeren 1904.

Denne sommer var en prøvelsens tid for denne menighe paagrund af strejken som blev ført paa de store slagterier. Flere af menighedens medlemmer flyttede bort. Menigheden tabte dog ikke modet, og det blev ogsaa bevisst i gerning, da den besluttede at fortsætte skolen om høsten. Sommeren 1905 udvidedes skolelokalet Kirken er nemlig bygget paa en bank og under kirken blev der udgravet og indrettet et lokale. Alle mand inden menigheden kom sammen hver aften efter arbejdstid og arbejdede flittigt til sent paa aftenen med udgravning og indredning. Nu blev lokalet fra at være 16X16 til et 28X13 stort og rummeligt skolelokale og til mødested for kvindeforeningen og ungdomsforeningen. Høsten 1905 paabegyndtes saa det 4de skoleaar med 16 børn og lidt senere kom 2 til, saa nu har vi 18 børn i vor skole.

Nu vil vel maaske nogle spørge: Hvor stor er da denne menighed, som har gjort disse store anstrengelser? Menigheden bestaar blot af 25 voksne medlemmer eller 8 familier og endel unge mænd, og dog har den holdt sin lille skole gaaende og udført dette vigtigste og største af alle missionsarbejde. Hvor mange menigheder er der ikke, som har mange gange otte familier; menigheder, hvis medlemmer ikke arbejder for en knap liden dagløn, men som sidder med store eiendomme, og disse som er saa vel stillede lægger ikke to pinder i kors for at følge Frelserens befaling: "Lad de smaa børn komme til mig og forhindre dem ikke." "Jædd mine lam" og "røgt mine faar". Hvor mange er det ikke, som straber og sparer for at kunne give sine børn et stykke opdyrket jord, mens disse samme forældre lader jordbunden i hjerteret forblive upløiet. Hvor mange forældre er der ikke, som anvender penge paa sine børn for at lære dem lidt musik, mens hjerterengene hænger slappe uden nogen lyd til Herrens pris, og sjælen hungrer og tørster? Hvor mange sender ikke sine børn til disse "Business-College" for at lære bogføring, mens regnskaberne overfor staar i en jørgelig orden?

D, J forældre ser dog paa, hvor Josef og Maria gaa hen op til Herrens tempel, og føre barnet Jesus med til Herrens hus og boligsted, o, tager her eksempel!

De kjære børn, de planter smaa, som J af Gud til gave saa om J dem gavn vil gjøre, da førger for, hvor J dem kan ved godt eksempel og forstand i Jesu fodspor føre.

Det er ei nok, om de end faar nødtørftighed i ungdomsaar, mad, varetøgt og klæder. Den unge gren den bøies vil, her hører tugt og age til gudsfrugt og gode fæder.

Det er endnu et jeg maa faa nævne, og det er lærerinden, mijs Lauise Knudsen. Hun har ogsaa sammen med denne stole sat et folgebærdigt eksempel. Hun har nu holdt skolen her i disse 4 aar, og det til tider under vanskelige omstændigheder. I de tre første aar havde hun blot en løn paa ca. \$16 a \$18 pr. maaned og fri kost og logis rundt om blandt menighedens folk, en maaned ad gangen pa hvert sted. Dette var jo ubehageligt for dem, som skulde have lærerinden, da jo en husmoder har hænderne fulde med sit eget stel uden at have nogen ekstra at tage vare paa. For lærerinden var det heller ikke saa godt, og da isærdeleshed i vintertiden. Forandring af værelserne var da det væsentlige.

Denne gjenfaldige ubehagelighed indfaa nok ogsaa menigheden, og ved et menighedsmøde besluttedes at betale mere i løn, saa at lærerinden kunde holde sig selv med kost og logis. Naar nu alt kommer til alt, saa bliver ikke lønnen stort større nu end før; thi naar kostholdet betales, bliver ikke saa meget igjen.

Mit ønske er, at der maatte være ret mange blandt dem, der nu gaar ved vor "Lutheran Normal School", som vilde følge mijs Knudsens eksempel og ofre sig for denne vigtige, ja saare vigtige sag. Maatte Herren uddrive ret mange arbejdere i denne del af sin vingård, til at føde og røgte de smaa lam og viise dem veien til hyrden — til barnevennen — til ham som tog dem i favn i den hellige daab og velsignede dem.

Bøger som benyttes her ved denne skole er, hvad vi faar i vort Publishing House, og i engelsk de som benyttes af Missourisyndoden.

Menighedsstolen i Samber prestegaard, Iowa.

Past. A. J. Torgerson leverer følgende oplysninger angaaende denne skole:

Efter 40 aars forhandlinger om menighedskolens velværelse og nødvendighed, og efter flere forgjæves forsøg paa at faa menigheden til at tage initiativet i denne vigtige sag, blev endelig om høsten 1905 en saadan skole sat igang i Sømber prestegaard — som et privat foretagende.

En kjælber — stor: 22x32x10 — under hovedbygningen paa prestegaarden blev omdannet til „basement“. Herved fik vi et godt, rummeligt, lyst, sundt og hyggeligt lokale for et nominelt kostende. Kostalet koster møbleret omtrent \$280.00. Af denne sum har menighedens ungdomsforening ydet \$130.00. „Single desks“ benyttes. Skolen begyndte den 27de november 1905 med fire elever. Ved enden af den første termin var imidlertid elevantallet steget til 15. Og flere kommer til. Miss Helene Börsheim underviser med sjelden dygtighed og flid. Hver morgen anvendes 1½ time til undervisning i religion paa norsk — resten af skoletiden anvendes til undervisning i de almindelige skolefag paa engelsk. Der vil blive holdt seks maaneders skole dette første skoleaar. Naar skolen vinder mere tilslutning, kan og bør skoletiden forlænges til mindst 8 maaneder. „A poor beginning makes a good end“ — siges der. Vor skole begyndte i det smaa; men den har gjort fremfærdigt, har vundet venner, og med Herrens hjælp vil det gaa fremad. Vort maal er at lede de smaa til frelseren, give dem ikke blot a a n d s d a n n e l s e, men ogsaa, og det fremfor alt, hjerte d a n n e l s e ved det eneste middel som danner hjertet: Guds velværede ord. Vi er hjertelig enige med vort lands „fader“, George Washington, naar han i sin berømte afstedtale siger: „For alle de anlag og seder, som leder til en stats trivsel, er religion og moral den uundværlige grundvold. — Og lad os tage os vel iagt for at give denne mening rum, at moral kan bestaa uden religion. — Fornuft og erfaring forbyder os at vente, at national moral kan blive raadende, hvor religionens principer udelukkes.“

Vi, „som navn af kristne bær“, maa have bedre skoler for vore børn end c o m m o n -skolen.

— Jo mere Gud har sin gerning i os, desto ringere bliver vi i vore egne bane.

Tre dage af Gellerts liv.

(Fra lyst efter „For hjemmet.“)

(Fortættes.)

„Nu ved jeg, hvor hans penge er blevne af,“ udbrød han, „og hvorfor han er saa fattig som en kirkerotte! Nu er det mig klart, hvorfor han sidder i en kold stue og ikke kan købe noget brände! Edle menneske! Gud lønne dig det!“

Med smerte hørte den fattige kone først nu, hvor stort det offer var, som Gellert havde bragt hende.

Men da hun ytrede dette, raabte doktoren: „Det gjør intet, han vil nok igjen faa penge og brände. Saa dan en forlader den kjære Gud ikke! Tro De mig!“

De traadte ind i huset, og lægen forordnede det fornødne og løb derpaa igjen bort, endnu stedse med hovedet og hjertet fuld af Gellerts smukke gerning og den nød, som han der ved selv maatte lide.

Da han kom til sin husdør, stod en boudredreng der og holdt en prægtig, sadlet hest i bidselet.

„Hvad nu?“ spurgte han drengen.

„Lensmanden!“ — han nævnte en af de nærmeste landsbyer ved Leipzig — „lader Dem for Guds skyld bede, straks at komme ud til os. Vor madmoder er i barnsnød. Ak, hr. doktor! det er saadanne stikkelige folk, og vor husbonde vil vist fortvile, om De ikke kommer snart. Det skal være slemt!“

Doktoren var ikke blot en dygtig læge, der trolig opfylder sin pligt, men ogsaa en mand med det blødeste og bedste hjerte.

Der var intet valg; hans kone maatte vente med sungen, indtil han kom tilbage. Han løb hurtig ind, hentede sin vadsæk med instrumenterne, tiltraadte sin kone et par venlige ord, ilede derpaa ned, rakte gutten vadsækken med instrumenterne, svang sig paa hesten og travede afsted.

Paa landeveien faldt det vanskeligt at komme frem, thi preussisk artilleri og soldater af alle vaabenarter indtog den næsten ganste. Alligevel lykkedes det lægen at komme betids til stedet.

Foran et stadfæstet bondehus standsede han, da drengen sagde, at det var hans husbondes, lensmandens hus.

En mand traadte ud, paa hvis ansigt kummer og angst stod skrevet. Efter nogle halvhøit med ham vekslede

ord fulgte doktoren ham op i den øverste del af huset.

Allerede efter en times forløb kom lensmanden ned med doktoren. Doktorens mine udtrykte tilfredshed, og paa lensmandens ansigt var glæde traadt istedetfor kummer og angst.

Begge traadte ind i et værelse, hvor et stort antal høje preussiske officerer just satte sig ned ved middagsbordet.

Ogsaa doktoren maatte tage plads ved bordet, hvor lensmanden, der tidligere var gjæstgiver, udførte en vertis forretninger.

Hvem disse officerer var, vidste ingen. Kun saa man, at de behandlede en med høi ærbødighed, der idvrigt allermindst udmerkede sig ved sit militære antræk. Det maatte være en meget høi person, det saa man allerede paa hans hele væsen; men det ædle ansigt bar venlighedens og mildhedens præg.

Doktoren havde en fjæmpemæssig hunger og arbejdede af alle kræfter paa at beseire den, uden at agte paa officerernes samtale, og lensmanden, der med glæde saa, at maden smagte ham saa godt, rakte stedse nye stykker hen til ham.

„De er vel fra Leipzig, hr. doktor?“ sagde den høie herre, som havde hørt lensmanden kalde ham doktor.

„Til tjeneste!“ svarede doktoren, uden at lade sig forstyrre i den forretning, som han med erkjendelsesværdig flid og stort held udførte.

„Saa kjender De vel ogsaa hr. prof Gellert?“ spurgte herren videre.

Nu lagde doktoren sin gaffel fra sig, saa paa den spørgende, og da denne gjorde et saare godt indtryk paa ham, svarede han: „Jeg er hans læge og tør med stolthed tilføie, hans ven.“

„Saa?“ gjennålede herren. „Man har sagt mig, at han er syg.“

„Det er han, desværre“, svarede lægen. Han mangler, som alle lærde, en dygtig bevægelse. Jfær vilde det være godt for ham, om han kunde ride; derfor har jeg ogsaa sagt til ham, at han skulde købe sig en hest.“

„Og vil han det?“ spurgte hin.

„Vilien har han nok“, vedblev doktoren, „men evnen mangler“, og derhos gned han paa en betegnende maade tommelfingeren og pegesfingeren mod hinanden.

(Fortættes.)

— Alt, som fortjener at gjøres, fortjener ogsaa at gjøres godt.

Bort arbejdsfelt.

Tacoma.

Pastor Jversen er fremdeles sengeliggende; men synes, trods sin langvarige sygdom, at være lige aandsfrisk som før.

Lotten bag kirken ser nu betydelig bedre ud end før. To afteners haardt arbejde af en del villige hænder har forvandlet den til hvad den nu er.

Vor Frelseres menighed besluttede paa sit sidste møde at holde en maanedes religionsstole i sommer. De nødvendige midler er næsten tilveiebragt.

Jacob Beit og Emilie Sophie Olsen ågteviedes torsdag eftermiddag den 14de ds. i Vor Frelseres kirke i nærværelse af nogle saa venner. De skal bo i Tacoma, hvor hr. Beit allerede har eget hjem. Herald gratulerer.

Olfred C. Fris fra Minot, N. D., pastor N. N. Larsens kald, har i disse dage glædet os med sit besøg. Han har ikke længst hjem, og hvis en eller anden „hardware“ mand er snaa i vendingen og giver mr. Fris en god post, kan vi saa beholde ham herude. Vi haaber det ster.

Halvor Kleven og Bertha Olsen blev lørdag aften ågteviet i Vor Frelseres kirke. Miss Olsen er medlem af kirken og ungdomsforeningen, „Concordia“. Hr. Kleven er snedker af profession. De blir bosiddende i Tacoma. Deres mange venner ønsker dem tillykke.

Konfirmation holdtes i Vor Frelseres kirke søndag den 17de ds. Det var en rigtig høitidsdag for menigheden. 24 unge gjentog for alteret sit daabsløfte. Hvilken gribende handling dette dog er i vor kirke! Sikkerlig sad der mange i kirken søndag, som levet op igjen den dag, da de stod der for alteret og med det samme alvor og oprigtighed afslagde den gode bekjendelse. Der blev talt baade paa norsk og engelsk. Mrs. D. B. Lien og miss Jørga Skov sang vakker en duet og kirkecoret sang en lov sang. Offer optoges til kirkens kasse. Det beløb sig til omkring \$70. — Gud holde i naade sin haand over de unge og bevare dem i troen.

De konfirmeredes navne er: Mamie Anna Mstead, Barron Ludvig Berg, Carl Einar Berg, Lillie Dorothy Carlson, Elma Milla Carlson, Paula Augustia Christensen, Ingrid Edwards, Sigurd Holtestad, Hilda Marie Gundersen, Alice Safarine Holgeren, Thorvald Jacobsen, Edna Theresa Johansen, Jennie Alfina Johnson, Clara Knudson, Marie S. Langlow, Leonard Selmer Langlow, Alfrida Marie Martinsen, Astrid Caroline Norstad, Edwin Nicolai Nicholson, Anna Storaasli, Herman Emanuel Swanson, Hjalmar Alvin Sather, Anna Maria Westlin, Clara Vikar.

En hel vognladning af vore venner fra Syd Tacoma kom til kirken søndag i anledning af konfirmationen. Det glæder os meget at se dem. Tre af deres unge piger var iblandt konfirmanterne.

Mrs. Knudson fra La Conner har den sidste uges tid været i besøg hos Mrs. Nils Olsen paa 38te gade. Datteren Clara har i længere tid boet hos Olfens og moderen kom nu ned i anledning af hendes konfirmation og graduation.

Distriktens kvindeforening gav fredag aften den 15de ds. en meget vellykket underholdning i kirkens parlors. Programmet, som bestod af violinspil af Olaf Bull og Mary Swearingen, pianospil af Florence Swearingen, oplæsning af Mrs. Hassell, sang af kirkekor og past. Preus, var udmerket.

Forsamlingen var, dels paa grund af regnveir, dels paa grund af, at der for tiden er saa mange ting, som foregaar i vor midte, ikke saa stor, som den pleier at være ved saadanne anledninger.

Foreningen af alle de tidligere konfirmationsklasser i Vor Frelses menighed gav tirsdag aften den 20de ds. en overmaade fin og hyggelig „reception“ for den sidste konfirmerede klasse. Kirkens parlors, hvor man holdt til, var smukt dekoreret for anledningen. Nogle af de tidligere konfirmationsklasser er allerede kaldt hjem til Herren. Andre er borte. Og enkelte var hindret fra at komme. Desuagtet var der omkring 60 unge mennesker, som den aften bandedes om de smagfuldt dækkede borde, der

strakte sig hele længden af den rummelige sal. Flere prøver paa veltalenhed gaves tilbøds af de unge mænd. De unge damer, med assistance af Oscar Storaasli, som er en ekspert „phonografist“, underholdt med sang og musik.

Tiden gik fort og det blev sent inden man stilledes. Sikkerlig vil de unge hadersgjester bevare mindet om denne aften i lange tider og hver gang de tænker derpaa, glæde sig over, at de har saa mange gode venner, som vil hjælpe dem til at forblive tro mod sin kirke og sin Gud.

Silvana.

Paa menighedsnæbde den 4de juni optoges Ole Dahlen med familie og Hans Brandal og hustru som medlemmer.

Som bevertningskomite til det forstaaende synodemøde og sangerstevne valgtes følgende: L. O. Stubb, Ole Bakken, Anul Rad, Mrs. A. Knutson, og Mrs. Thore Wilen.

Søndag den 10de ds. var her konfirmation, og følgende unge gæsttog til daabsløfte: Anna Barbara Høvig, Alfred Emil Anderson, Edvard Anderson, Alvin Theodor Gundersen, Emil George Sneve, Ernest Fredrik Stubb, Julia Christina Skamser, Carl Ferdinand Halle, Dorteia Rasmusen, Berte Amalie Knudson. Herren velsigne disse unge og styrke dem i sin naade.

Stanwood og omegn.

Stor 4de julfest skal holdes i Alfaladdy.

Søndag den 8de juli indvies, om Gud vil, den nye kirke paa Samana ben. Menigheden indbyder alle nabo menigheder at komme i stak og følge. Ved kirken vil serveres middagsmad, hvortil alle vil være velkomne. En komite paa 4 er udnævnt til at være saadanne, som kommer kjærende behjælpelige med at saa sine heste indsat eller fæstet paa et eller andet sikkert sted.

Alle er venligt indbudt til indvielsen.

Student S. Ingebrigson har modtaget kaldet fra Skagit, J. M. Manuels og Bay View menigheder; alle i Skagit County.

Ballard.

Søndag den 24de juni bliver der konfirmation i Trillia. Gudstjenesten begynder kl. 10.30. Flere venner fra Ballard kommer og forhøventlig vil kirkekor være med. Løffer optages for vor indremission.

Under kvindeforeningens sidste møde blev en liden fremmed „baby“ døbt. Dens forældre (Frelserere) har boet her i staten, men nu ligger moderen meget syg paa hospitalet og faderen er kommen paa afveie. Den lille har faaet et godt hjem hos Mr. og Mrs. Olsback. „Min moder og min moder har forladt mig, men Herren tager mig op“. (Salm. 27, 10).

Rapport fra menighedsstolen for sidste aar blev foreleden forelagt for superintendenten for Ballards offentlige skoler. Han erklærede sig vel tilfreds med aarets arbejde, men beklagede, at vi ikke havde „play-ground“ for børnene. Der har været adskillig klage blandt naboer af den grund. Han lovede at være os behjælpelig med at saa istand en timetabel og skoleplan for næste skoleaar.

Der herfter den bedste forstaaelse mellem lærerne ved den offentlige skole og vor menighedsstole.

Den basar, som kvindeforeningen agter at holde i skolelokalet den 22de og 25de juni, lover at blive en hyggelig affære. Et lærdeles godt program, bestaaende af deklamationer, taler og sang, gives begge aften. Udgang fri. Hr. Gening har lovet at fungere som auktionsmester. Foreningens embedsmænd er: President: Mrs. A. A. Genke; vicepresident: Mrs. Marit Olsen; kasserer: Mrs. Helene Hovick; sekretær: Mrs. Mattie Zear. De vil modtage gaver, som venner maatte ønske at give til basaren.

Fra fjern og nær.

Martin Hpland, forhenværende redaktør af „Washington Posten“ i Seattle, har fuldendt et kursus i minerdrikt ved skolen i Moscow, Idaho, og er reist tilbage. Han agter at overvære satsningsfesten ved Luther College i Decora den næste uge.

Vor Synodes kaldskomite, som i forrige maaned havde møde ved seminariet i Hamline, fandt 55 ledige prestekald at besætte, medens der kun

var 22 kandidater til at fylde disse pladser. Paa samme tid som vi glæder os over, at vi iaar kan udsende et usædvanlig stort antal kandidater, ser vi allsaa, at dette dog ikke engang er halvt saa stort, som det tilstrængtes. Det behøves derfor at bede Gud udsende arbejdere i sin store høst og bøde de unges hjertelighed til at erkjende prædikeembedets herlighed og med begejstring ofre sig for det, skriver „St.“

Fra Luther Seminar.

Tyve unge mænd blev torsdag aften den 7de ds. udelksamineret fra den norske synodes prestesole, Luther seminar, paa Capitol og Hamline Avenues.

Udgangsfesten begyndte med en bøn af Dr. H. Wisaker, var til to af kandidaterne. Derpaa blev en salme sunget af de tilstedeværende. Prof. O. S. Brandt, seminariets president, holdt derpaa en tale, i hvilken han mindede graduerterne om deres kalds store ansvar og alvor; men han opmuntrede dem til at træde modig ind i den stilling, til hvilken de var kaldet.

Pastor J. W. Preus, holdt da en tale og uddelte diplomerne. H. O. Sauer, president for den graduerende klasse, svarede paa studenternes vegne.

Programmet indbefattede flere numre sunget af seminariets Glee Club.

Graduerternes navne er:

Axel Bergh, St. Paul; Olaf Borge, Decora, Iowa; Peter Wischer, St. Paul; Christian David, St. Paul; J. F. Sullivan, Bode, Iowa; O. M. Gullerud, Zumbrota, Minn.; Emil Hansen, Twin Valley, Minn.; Henry Ingebrigson, Stacy City, Ia.; D. J. Jacobsen, Stoughton, Wis.; Fred Nelson, Mayville, N. D.; Cornelius Kæfeth, Remyon, Minn.; S. H. Korgaard, Grove City, Minn.; Harry Olson, Madison, Wis.; H. C. Smeby, Albert Lea, Minn.; H. O. Sauer, Glenville, Minn.; C. S. Thorpe, Willmar, Minn.; J. O. Tweten, Lake Mills, Ia.; Lars Ullensvang, Lee, Ill.; Nils Wisaker, St. Paul, og Olaf Wisaker, St. Paul.

Alle med undtagelse af Christian David og O. M. Gullerud er gradueret fra Luther College med B. A. Degree, da de gik ind paa seminariet for tre aar siden. De andre fik diplomater i det theoretiske kursus, indbefattet græsk og hebraisk, medens de to ovennævnte gik den praktiske ved David og Gullerud er gradueret

henholdsvis fra Park Region Luther College i Fergus Falls og Lutheran Normal School i Sioux Falls.

Denne aars klasse er den sidste, som er gaaet ud fra Luther Seminar.

Forslag til ungdomsforeningerne.

Søndag den 1ste juli skal der være ungdomsmøde i Silvana. Kan ikke hver af vore ungdomsforeninger sende en delegat did til det møde? Disse delegater kunde komme sammen og bestemme tid og sted og program for et stort ungdomstevne. Da kunde vi organisere et ungdomsforbund og saa istand samarbejde af alle vore ungdomsforeninger.

Zions menigheds ungdomsforening, Ballard, Wash.

N. E. Helland, president.

Merk sangerstevnet!

Læs dette engang til.

Pacific distrikts sangerforbund afholder sin sangerfest i Silvana, Wash., søndag den 1ste juli kl. 3 eftermiddag under synodemødet. Pastor Dale har lovet at gjøre alt muligt for at skaffe plads til dem, som melder sig før 15de juni. — Meld eder da sangere, saa snart som muligt. — Meld eder enten enkeltvis, eller som kor, — i sidste tilfælde meld hvormange damer og hvormange herrer; det vil gjøre det lettere at anstaffe plads. Glem heller ikke at melde med hvilket tog I kommer. Alle, som paa nogen maade kan, maa være i Silvana lørdag forud, saa vi kan have en generalprøve aftenen forud for sangerstevnet. Send ogsaa anmeldelserne til undertegnede med angivelsen af hvert medlems navn, samt den stemme, vedkommende synger. Alle, som vil være med, og som ikke tilhører noget kor, bedes indsende sit navn og den stemme de vil synge. Alle, som endnu ikke har indsendt det schema, der blev alle forene tilsendt, bedes gjøre det straks. Man faar „reduced rate“. (Se herom andetsteds i dette nr.)

Og saa tilslut: Gjør eder al mulig flid for at lære alle sangene godt. Ethvert kor bedes tage med en sang, som kan synges af det kor alene.

Gjør eders bedste — gjør en kraftanstrengelse, saa at dette møde kan løbe heldigt af. Kom saa mange som paa nogen maade kan slippe fra.

Det vil blive en tur, som I længe vil mindes. Er der noget, som ikke endnu er klart, saastriv til undertegnede.

Eders for et heldigt stevne

H. A. Stub, formand,

1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Prisnedfættelse.

En og en trediedel fare til sangerstevnet.

Prisnedfættelse er opnaaet hos jernbanerne til synodemødet og sangerstevnet i Silvana, Wash., 27de juni til 3die juli og gjælder fra 25de juni til 5te juli. Man kjøber billet en vei og betaler fuld „fare“, saa beder man jernbanens agent om kvittering, der viser, at man har betalt fuld „fare“, saa tager man kvitteringen med sig til Silvana og faar den understrevet af Synodens sekretær, da kan man saa billet hjem igjen for $\frac{1}{3}$ „fare“. Glem ikke at saa kvitteringen, da jernbanerne ikke udsender „notice“ til sine agenter i saadanne tilfælde. Saa „certificate“ for hver gang billet kjøbes. Man maa reise tilbage samme vei, som man kom.

Denne „reduktion“ gjælder for hele Synodemødet, og for sangerstevnet den 1ste juli.

H. A. Stub,

Hædre din fader.

Fra Wien berettes for en tid siden en rørende tildragelse. Da tugthusfangerne der en dag seiede gaden, skyndte en ung mand ved navn Karpenberger sig hen til dem og kysjede årbødig en gammel forbrøder paa haanden. Statsraad baron von Kressel saa det gennem vinduet. Han lod den unge mand kalde til sig og forklarede ham, at det ikke var passende at kysse en saadan misdædters haand. „Men“, svarede den bestyrede yngling, „denne forbrøder er min fader!“

Kært over denne ædle, barnlige kjærlighed, beredte statsraaden tildragelsen for kejseren, der befalede, at man skulde skænke den unge mand det første stipendium, som blev ledigt.

Denne mand hædrede sin fader, og derfor erholdt han en belønning af kejseren. Gud vil bære de børn, som hædret sine forældre.

De, som har drejet sig og dret, de er for Gud og mennesket kjære.

Bekjendtgjørelser.

Synodemøde.

Pacific distrikt af den norske synode møder dette aar i Silvana, Wash., past. Dales kald, fra 27de juni til 4de juli. Forhandlingsgjensind: „Vibnen“. Referent past. Borup. „Daab og konfirmation“. Referent past. Hellesen.

L. E. Foss, formand,
O. M. Holden, sekretær.

Pacific dist. prestekonferens af den norske synode møder, om Gud vil, i Syd Bellingham hos pastor Bjerte, 5te til 11te juli, begge dage inklusive.

O. Grønsberg, J. O. Dale,
formand. sekretær.

Prestekonferens: De prester, som agter at overvære prestekonferensen i Syd Bellingham, bedes om at melde sig inden den 20de juni til past. Bjerte, 1818 Donovan Ave., Station N., Bellingham.

Skolelærermødet,

som, ifølge tillysning i sidste nr. af „Herald“, skulde holdes den 25de og 26de juni, maa af forskjellige grunde udskyttes paa ubestemt tid. Theo. P. Nefte, M. A. Christen, kom.

Tacoma: Glem ikke sangbøvelsen søndag eftermiddag den 24de juni i Vor Frelsers kirke, hjørnet af 17de og 3 St. „A“ St. car.

Clalla: Kvindeforeningen møder mandag den 25de juni hos Mrs. O. J. Carlson. Alle velkomne.

Børnene møder mandag form. kl. 10 og ikke tirsdag som tillyst.

Mandag den 25de: Norsk gudstjeneste form. kl. 11; kvindeforening efterm. hos Mrs. O. J. Carlson; engelsk gudstjeneste om aftenen kl. 8.

Seattle.

Immanuel's lutherske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. A. Stub, pastor,
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertissementer. Det koster penge at fylde et blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste blade følger de avertiserendes gunst og gavner mere end læsernes, og saaledes beriger sig selv med penge.

“Pacific Herald”
Søger sine læsers gunst og gavner og hanber at berige dem med usjorfrænkkelige skatte, som møl og rust fordærver.

Send os en eller flere nye abonnenter

PACIFIC HEROLD,
Stanwood, Wash.

Parklandnyheder.

• Hr. O. Muud, en af de ældste sættere ved Waterville, Douglas Co., Wash. er paa besøg i prestegaarden.

— Mrs. O. Stjervem er nylig kommen hjem efter et længere besøg hos slægtninge og venner i nærheden af Rock Dell, Minn.

— Mr. Ole A. Mod fra Grafton, N. Dak., og John Mod fra Tacoma var ude og besaa Parkland for et par dage siden.

— Jordbårhøsten er nu i fuld gang herrundt. Paa grund af det vaade veir, vi har haft i den senere tid, bliver vel neppe udbyttet saa stort, som det pleier at være. Men det man taber paa jordbårene, vinder man igjen paa hø og andre produkter.

— Miss Sophie Peterson skal om en kort tid reise ud paa sin „hometown“ i nærheden af Prosser for der at tilbringe en del af sommeren.

— Miss Clara A. Fosner, en af akademiets graduenter, er nylig kommen hjem efter at have fuldført en lang og heldig skoletermin ved Edgcomb, Wash.

Stor 4de julfest i Parkland.

Som før meddelt, vil ungdomsforeningen her forestaa afholdelsen af en større fest den 4de juli. Der er sørget for et godt program. Supt. Benbow fra Tacoma holder jefstalen.

— Trafikken forøges paa Spanawaylinjen, og streetcar-kompaniet er nu blevet nødt til at bruge tre vogne paa denne linje istedenfor to, som før har været tilfældet.

En car afgaar fra Tacoma et kvarter før seks og hver halv time derefter. En car afgaar fra Spanaway kl. seks og hver halv time derefter.

— Akademiet her har udentvil været særdeles heldig i ansættelsen af mrs. Else Myhre Kresting som musiklærerinde. Alle som kjender hende, omtaler særdeles rosende hendes musikalske dygtighed, saavel som hendes personlige egenstaber ellers. Mrs. Kresting sit sin første musikalske uddannelse under frøken Ida Lie og senere under den bekjendte fru Erika Lie Nissen i Kristiania. Man fortæller om hende, at hun meget sjelden gav en anbefaling, og derfor er de,

hun gav, af saa meget større værd. Vi hidfætter følgende af fru Nissen, der taler for sig selv:

Frøken Else Myhre har i en aar-række været elev, først af min søster, Ida Lie, senere af mig. — Det er mig en glæde at bevidne, at hun altid har arbeidet med stor flid, samvittighedsfuldhed og interesse, og da hun tillige har meget store musikalske evner, har hun erhvervet sig en ikke ubetydelig teknik og en modenhed i opfattelse som i forhold til hendes unge alder er meget over det vanlige. Efter det kjendstab jeg i det heletaget har til hende, er det mig en fornøielse herved at kunne give hende min anbefaling som lærerinde i musik.

Erika Lie Nissen.

Kristiania april 1886.

Kvitteringer.

Modtaget til gjeldens afbetaling.

Fra Ingebrigt Larson, Parkland, Wash. \$5.00.

M. Knudsen, kass.

Kvitering for klæder til Eskimo barnehjemmet i Teller, Alaska.

Mrs. L. O. Stubb, mrs. M. Knudsen, mrs. E. O. Sneve, mrs. E. O. Anderson, miss Algoth Dale, mrs. Ole Huseby, mrs. Thomas Hanson.

Hjertelig tak.

J. O. Dale.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflæder og Udstyrsartikler,

—samt—

Gutklæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Rigt Udvalg af Tøier altid paa Lager Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Visell & Ekberg

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Husbogstiller, Skolebøger, nye norske Drøbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daaes- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle første classes Linier til og fra Europa. „Drafts“ og „Money-orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

Attend

The Pacific Lutheran Academy

and

Business Collge

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education, was neglected through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Tackland, Wash.

Advertiser i „Pacific Herald“